

[Alvilda Larsen.]

nedgang i byggeriet af boliger. Medens der i juli måned 1954 for hovedstadsområdet samt 5 provinsbyer og disses forstæder blev givet byggetilladelser til 4 269 lejligheder og der i den samme måned var 16 800 lejligheder under opførelse, var de tilsvarende tal for juli 1955 3 584 og 13 792. Denne udvikling er stadig i gang, og antallet af foreliggende byggetilladelser er gået tilbage med 20—25 pct.

Hvordan ser det så ud med beskæftigelsen i byggefagene? Jord- og betonarbejderne fagforening i hovedstaden meddeler i denne måned, at de har 762 arbejdsløse; til sammenligning tjener, at de på samme tid i fjor havde 262. Tager vi et fag som tømrerfaget, ser vi, at tømrerne i dag har 230 arbejdsløse; sammenlignet med i fjor er det 150 mere — altså en betydelig stigning. Murerne meddeler, at de har 138 arbejdsløse — på samme tidspunkt i fjor havde de ingen — og til det nævnte tal skal man så lægge de over 100 murere, der nu er beskæftiget med boligbyggeri i Norge og Sverige. Snedkerfaget meddeler, at ledigheden indenfor dette fag i dag er 50 pct. større end på samme tid i fjor, og i denne forbindelse kan man yderligere bemærke, at en del af snedkerfagets beskæftigede nu er gået over i den del af virksomheden, som omfattes af eksportindustrien, nemlig møbelindustrien, så i virkeligheden er de tal, der nævnes fra snedkernes side, hvad arbejdsløsheden angår, endog større, end tallene viser.

Fra provinsen findes der lignende eksempler. Jeg skal blot nævne et enkelt, som jeg synes illustrerer beskæftigelsen i byggefagene, og det er eksemplet fra Holbæk, hvor formanden for murerne fagforening er blevet arbejdsløs for første gang i 20 år.

Alt dette viser med tydelighed, hvor skæbnsvangre følger forringelserne fra i foråret har fået og vil få, og det er årsagen til, at jeg stiller forslag om ændringer i byggestøtteloven. Blandt disse ændringer er en ændring af byggestøttelovens § 1, gående

ud på, at de beløb, der nu gives som lån til byggeriet, forhøjes. I loven er der afsat beløb på 335 mill. kr. for 1955—56, for 1956—57 315 mill. kr. medens der skal kunne ydes 300 mill. kr. i 1957—58 og 300 mill. kr. i 1958—59. Disse beløb foreslår vi forhøjet til 600 mill. kr. årlig i hvert af de 4 år.

Alt det byggeri, som skulle sikre gode boliger, overkommelige at betale for jævne mennesker, nemlig det sociale byggeri, har meget store vanskeligheder at kæmpe med, og det tror jeg at ikke mindst regeringspartiet er vidende om. Derfor foreslår vi, at lånegrænserne for dette byggeri føres tilbage til, hvad de var før forringelserne i april 1955. Vi foreslår, at § 17 ændres, således at lånegrænsen bliver 97 pct. i stedet for de nugældende 94 pct. For lån til kommuner foreslår vi en grænse på 95 pct. i stedet for den nugældende på 94 pct. Endelig foreslår vi en ændring til § 31, der omfatter byggeri af parcellhuse og rækkehuse for mindrebemidlede. Lånegrænsen for dette byggeri foreslår vi forhøjet til 95 pct. imod den nugældende 90 pct.s grænse.

Den udvikling, der er i gang nu, må ikke have lov til at fortsætte. Vort forslag tilsigter at hidføre bedre betingelser for byggeriet til gavn for de boligsøgende og til gavn for de i byggeriet beskæftigede arbejdere.

Jeg håber, at det høje tings medlemmer vil se med megen velvilje på vort forslag.

Formanden: Jeg giver derefter ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte følgende 6 lovforslag:

*Forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding,
forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl,*

[Finansministeren.]

forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser,

forslag til lov om ændring i lov om totalisatorspil,

forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinst i klasselotteriet og

forslag til lov om ændring i lov om tipping.

Samtidig fremsættes i dag skriftligt af indenrigsministeren:

Forslag til lov om kommunal indkomstskat m. m.,

forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter,

forslag til lov om statens overtagelse af visse kommunale udgifter m. m.,

forslag til lov om ændring af statstilskud til forskellige udgifter vedrørende sundhedsvæsenet og

forslag til lov om sygehusvæsenet, af socialministeren:

Forslag til lov om børnetilskud m. v. og

forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg, lov om folkeforsikring,

lov om arbejdsløshedsforsikring og arbejds-

anvisning m. v., lov om mælkehjælp og lov om husmoderafløsning (om refusion af kommunernes udgifter m. m.),

af økonomi- og arbejdsministeren:

Forslag til lov om ændring af lov om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse samt af lov om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder, og

endelig

af undervisningsministeren:

Forslag til lov om ændring af lærerløn-

ningsloven og lov om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen (om refusion af kommunernes udgifter til lærerløn og

pension m. m.).

Disse 15 lovforslag udgør sammen med et lovforslag om ejendomsskyld til staten regeringens forslag til en skatte- og udgifts-

reform. For alle 15 lovforslags vedkommende er der tale om en genfremsættelse af de lovforslag, der blev fremsat her i

tinget i maj måned 1954 og genfremsat i februar måned i år.

Når jeg i dag ikke fremsætter forslag til lov om ejendomsskyld til staten, skyldes det,

at det forslag, som jeg fremsatte i de to sidste samlinger, er udarbejdet, før grund-

skyldskommissionen afgav sin betænkning.

Da de ændringer i ejendomsbeskatningen, som denne betænkning giver regeringen anledning til at foreslå, bør indgå som et led i den samlede skattereform, har jeg fundet det rigtigst at lade det oprindelige forslag til lov om ejendomsskyld til staten om arbejde. Arbejdet hermed er så vidt fremskredet, at jeg håber at kunne fremsætte et revideret lovforslag i den nærmeste fremtid.

Da ejendomsbeskatningen til staten kun udgør en del af den samlede skattereform, har regeringen valgt at genfremsætte de øvrige 15 lovforslag allerede nu, således at folketingets arbejde med forslagene forsinkes så lidt som muligt.

Alle forslagene har i sidste samling været genstand for udvalgsbehandling, som blev afbrudt ved folketingssamlingens afslutning i begyndelsen af denne måned. For ikke at gøre deres fortsatte behandling her i tinget unødigt besværlig ved at foretage en række tekniske ændringer er forslagene genfremsat uændret. Således er ikrafttrædelsesdatoen stadig den 1. april 1956, selvom det vel ikke er muligt at få denne omfattende lovgivning færdigbehandlet og dens ikrafttræden forberedt på mindre end et halvt år. Der er heller ikke taget hensyn til en række ændringer særlig i tilskudslovgivningen, som er gennemført siden forslagene første fremsættelse i maj 1954. Jeg tror, at det vil vise sig mest praktisk at foretage de fornødne ændringer i forslagene under deres behandling her i tinget.

Ved forslagene fremsættelse i maj sidste år gennemgik jeg mere detaljeret hele dette lovkompleks. Jeg skal derfor i dag blot fremsætte nogle mere principielle bemærkninger om indkomstbeskatningen.

Som nævnt i statsministerens tale ved folketingsårets åbning er det regeringens hensigt samtidig med behandlingen af skattereformforslagene at søge udarbejdet et forslag om skat ved kilden. Dette system er — under vekslende betegnelser og med afvigelser i enkeltheder — indført i flere og flere lande, og det er regeringens opfattelse, at der er god grund til at overveje dets gennemførelse her i landet.

Forinden jeg nærmere omtaler en sådan ordning, skal jeg kort redegøre for princippet i vor nuværende indkomstbeskatning. Efter denne opkræves indkomstskatten for